

тельный глаголь **avoir**, обичай обаче имъ назначилъ вспомо-
гательный глаголь **être**.

2) Нѣколко средни глаголи какво-то *accourir, disparâ-
tre, cesser, perir, sortir, passer, partir, monter, descendre, rester,
grandir vicillir* и проч: приемвтъ то **avoir**, то **être**: кога изра-
жявать едно дѣйствіе приемвтъ **avoir**; а кога изражявать
одно состояніе то они приемвтъ **être**. Слѣдователно мы трѣ-
ба да се водимъ отъ главное понятіе на глаголи-тѣ за да
знаемъ кой отъ вспомогательны-тѣ глаголы трѣба да имъ ста-
вимъ. Тѣмъ се казва съ **avoir**: *La fièvre a cessé hier;
elle a disparu subitement*, и съ **être**: *la fièvre est cessée
depuis dix jours, elle est disparue depuis quinze jours*.

Прав: 2) Нѣкои средни глаголи промѣнвають нхний
вспомогателенъ глаголь кога си промѣнятъ и смисль-тѣ как-
то: **Convenir**, приличамъ приемва **avoir** и **convenir** съ-
гласувамъ се приемва **être**; Примѣри: *Cette maison m'a con-
venu*; и *je suis convenu du prix* и проч: *Demeurer* при-
емва вспомогат: глаголь **avoir**, кога означава *живнѣж о-
битавамъ*, но кога означава, запирамъ, стоѣж, приемва **être**.
Примѣри: *Il a demeuré trois ans à Ternovo*; *mon cheval
est demeuré en chemin, конь-тѣ ми задрѣ на пѣть-тѣ*.

V. За употребленіе-то на наклоненія-та и времена-та.

1) Употребленіе неопределеннаго наклоненія.

Прав: 1) Неопредѣленное наклоненіе се употребля-
ва и като подлежаще и като допѣлненіе.

а) Като подлежаще употребено оно изисква всякога
глаголь-тѣ му да е въ единственное число.

б) Употребено като допѣлненіе, трѣба не само да се
относя на едно слово, изражено въ предложеніе-то, но и
трѣба да му се относя ясно и понятно; както: *Il vaut mi-
eux être malheureux que criminel, mon frère est certain de
réussir* и проч:

Прав: 2) Неопредѣленное наклоненіе може да бѣде
допѣлненіе на единъ други глаголь или съ помощь-тѣ на
нѣкой предлогъ или безъ предлогъ; и най много употребляе-
ми-тѣ предлози въ такъвъ случай сж: **à** и **de**. Примѣри:
j'aime à croire; ils craignent de lui, и проч: